

دو حرفه مورد علاقه پیامبر (ص) کدامند؟ / قرارداد مضاربه حضرت برای تجارت

[ad_1]

به گزارش تراز: در قرآن کریم پیامبر اکرم (ص) را به عنوان الگوی نیکو و نمونه حیات عالی انسانی معرفی می کند. (سوره احزاب، آیه 21) لذا توجه به ریز نکات اخلاقی و رفتاری حضرت می تواند ما را در مسیر نیل به سبک زندگی صحیح اسلامی رهنمون باشد.

یکی از مسائل مهم در زندگی پیامبر اکرم (ص) توجه ویژه آن حضرت به کار و تلاش و حرکت در جهت تامین رزق و روزی حلال است. البته این تلاش در جهت روزی را در کنار سایر توصیه های حضرت باید قرار بدهیم تا دچار مال اندوزی و حب دنیا نشویم.

سه فرمایش زیر از پیامبر (ص) را باید در کنار هم به کار بست تا نه دچار دنیادوستی شویم و نه دچار سستی و تنبلی و صرفاً پرداختن به عبادت و رها کردن دنیا.

می فرمودند: «دوستی دنیا ریشه همه بدیهاست.»

همچنین می فرمودند: «الْكَادُّ عَلَى عِيَالِهِ كَمُجَاهِدٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ یعنی کسی که با دسترنج خویش زندگی و معاش خود و عیالش را تامین کند، مانند رزمنده ای است که در راه خدا می جنگد.»

و نیز می فرمودند: «طَلَّابُ الْحَلَالِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَةٍ؛ به دست آوردن روزی حلال بر هر زن و مرد مسلمان واجب است.»

** ده نکته از تلاش پیامبر اکرم (ص) برای کسب روزی

1- پیامبر از همان اوان کودکی مخالف بطالت و تنبلی و دائم در حال تلاش سازنده بود. در یکی از روزهایی که در کفالت حلیمه بود از او پرسید: برادرانم روزها کجا می روند؟ حلیمه گفت: گوسفندان را به چراگاه می برند. گفت: من هم از امروز با آنان خواهم بود.

2- هفت ساله بود که دیدند خاک و کلوخ در دامن ریخته و در خانه سازی به عبدالله بن جُدعان کمک می کند. در طول زندگی حضرت دیده نشد که روزی را به بیهودگی بگذرانند.

3- در مقام نیایش همیشه می فرمودند: «خداوندا از بیکاری و تنبلی و زبونی به تو پناه می برم.»

4- در کتاب های تاریخی آمده است که پیامبر مدّتی از عمر خویش را به چوپانی گذراندند. این جمله را از ایشان نقل نموده اند که فرمود: من مدّتی گوسفندان اهل مکه را در سرزمینِ قراریط شبانی می کردم.

5- مدتی به شبانی گوسفندان ابوطالب مشغول بود. اینگونه نبود که حضرت فقط در حال تفکر باشد و دیگران کارهای او را انجام بدهند. از ساید اطرافیاناش کمتر تلاش نمی کرد.

6- در اوّلین سفر تجاری به همراه ابوطالب به شهر بصری رفت و رموز کار تجارت را در ضمن آن فرا گرفت. ابوطالب به دنبال انتخاب شغل مناسبی برای برادرزاده خود، به وی پیشنهاد کرد نزد خدیجه بنت خویلد بروند و با سرمایه او تجارت کنند.

7- پیامبر (ص) با حضرت خدیجه (س) قرارداد مضاربه بست که در منافع کالا سهیم باشد. او مال التجاره را در شام به فروش رسانید و با سود فراوان بازگشت.

8- از برخی کتابهای تاریخی استفاده می شود که در زمان پیامبری که فرصت تجارت و شبانی نبود، حضرت اکثر اوقات و فرصت های فراغت خود در خانه را به دوزندگی می گذرانده است.

9- امام کاظم (ع) می فرمودند که پیامبر (ص) با دست مبارک خویش کار می کردند و از همان دسترنج خود ارتزاق می نمودند. حسین بن علی بن حمزه از پدرش نقل می کند که امام کاظم (ع) را دیدم که در زمین خود سخت کار می کردند و از تمام وجود ایشان عرق می ریخت. به او گفتم: فدایت شوم مردان کجایند؟ فرمود: علی، بدان کسانی کار می کردند که از من و پدر من برتر بوده اند! گفتم: چه کسانی؟ فرمود: رسول خدا (ص) و امیرمؤمنان (ع) و تمام پدران من با دستان خود کار می کردند و تلاش کار، سیره پیامبران، جانشینان و همه صالحین است.

10- در وسائل الشیعه آمده است که خداوند به حضرت داود وحی نمود که ای داود، اگر از بیت المال نگیری و از دسترنج خویش بخوری ، بنده خوبی هستی! حضرت داود چهل روز گریه می کرد و بعد از آن برای معاش خود کار کرد و از بیت المال بی نیاز گردید. لذا پیامبر اعظم (ص) نیز بهترین کارها را کاری می دانست که با دست انجام پذیرد و از میان کسب ها بزّازی (پارچه فروشی) و عطرفروشی را می ستود. او اهل حرفه های مختلف را می ستود و می فرمود: خداوند اهل حرفه امین را دوست دارد.

Source link